

מסורת הש"ס

(א) [גיר' הפירוש מרחש],
(ב) [גיר' סו': לתמן סח.
סח': (א) [סס': (ד) [גיר'
סו': (א) [סס': (ד) [גיר'
(ו) [גיר' סו': (א) [גיר'
לחפיה נכנס דמחל (א)
פירשין: לחפיה (ח) [גיר'
מ"ו ותי' רש"י.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י דרי' שבת וס'
ומתיר דשא ומשמש. כ"ב
ס"ה ומבטל חליטין לפימית
רשומה: (ב) דרי' אליבא
וסי' דלחן אופקין אין
מבטלי: (א) דרי' דרי' שבת
וסי' אל' ר' עקיבא אמר
בשיליה פירקין דבני
לשולח וסי' שבת:
(ד) בא"ד ולא חתוקא אלא
כ"ר עקיבא וא"ר:
(ה) דרי' כחלן וסי' לגי
פנימית לר' אליעזר
לחלח: (ו) דרי' אל' אומר
וסי' לגי' הכה דלחח ע"י
בשבת. כ"ב וקשה לו לנ"י
דמקשה ליה מפרשם מה
פירש"י לר' אל' דלחח
ס"י הו' כה' דלחח
ע"י ע"י וקפסות מחלח
בשבת דלחח מבטלי דלחח
גיר' אל' דלחח דלחח
שקשה תוס' לקח דבירי
שבת וסי' וכל זה תירץ רש"י
דלחח אל' ע"י מיגר ועירובי
מחלח מ"ו עבד ר"ל
דרש"י ס"י גיר' הכה דלחח
ע"י בשבת וזה דקדאח' אל'
ע"י מיגר ועירובי מחלח
ס"י אל' הכה אל' הע"י
דלחח הו' חלח ע"י כן
מחלח אל' הו' חלח
כלל וס' וכלל הכה ע"י
לעיל דף ק' ב' דרי' ואל' דלחח
וסי' דלחח על ג' דלחח ר"ה
הע"י להסביר מחלח
לחסי מערבין קרינא ביה
דלחח הו' חלח הע"י
יס' (לחח) הכה ע"י
מחלח (אל' הו' חלח הע"י
מחלח הו' יס' להסביר
לעירוב מ"ו מיגר ועירובי
מחלח קרינא כהן:
(ו) בא"ד אל' יתכן לתר' כי
חבשי' לך אליבא דמחל'
דאמר אין שוכרין
דחיינו שמואל ג'ל' ויתכן
דקדאח' אל' אומר מבטלין
מחל':

גילוח הש"ס

ג' [ב' קאמינא לרבנן
ראב"ר ציד' לרבנן. ס'
לקחן כ' ע"י חו"ס' דרי'
כ' ע"י:

הדר פרק ששי עירובין

שכן אחד מן החילונים ולא עירב. כהא מודי שמואל דמבטלי בני חילונה לבני פנימית אומר רשות שנה לן לחוק ע"י הרגל עירובין משום דלמח לה לתקוני שחפחין ולא לעשותי והכי מפרש לה כסוף פירקין [ועי':] והאי דבעינן ביטול אליבא דרבי עקיבא אומר רנא למילתיה דלי לרבנן בלאו ביטול נמי אומר לה

פנימית הכי ועקרה לה לעירוב משום דמעותי זה אל' ר"ע אומר דבעי' לבטולי בשיליה פירקין [נסן] וכל שכן כן פנימית ליכא למימר הכי דלעטל לבני פנימית ומיחוד דשא ומשמש (א) דלחח מ"ו למימר לתקוני שחפחין ולא לעשותי שחי' מחילת העיוות ע"י כן פנימית נה: כמחן כ"ר אליעזר. רנא קא מחדר ליה לרב הונא כמחן קאמרת למילחן כ"ר ר"א דלחח אינו לרין כ"ר. בשיליה עושין פסיו' אוקימנא הכי: מפנימיתא דרב שמש. שחי' משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה: לו ממשה על משנה וירא לו למחל' מפלפוליה. חרין וסכר' היה ביומא ועמוק בשילוחיו: וקפסוס. סתמו ר"ר' מחלן ומחלן ונשאר לפני ב' דבמים כח' שר' שבמים פתוחות לה: סכו. שיטלן זה רשותו לזה וירא מותר להוליד מניסו לכלן דלחח קיי"ל בפירקא מנינא (דף כ.) כל מחליות העשות בשבת בין שבוגר בין במזיד שמה מחלית וכו' הכה דנכרים עבדו: אליבא דמחן דלחח אין ביטול רשות מחל' לחלח. ואוקימנא (א) טעמא משום דלחן אופקין (ו) אין מבטלין ואע"ג דלי בעו לערובי הו' מערבי אלמא תרתי נענין אופקין ומערבין: לא סיבעי לך. דכ"ש דהכא לא הו' ולא הו' דלחח הו' אופקין זה על זה אחרת ולא תורת עירובי היתא לכלן: כי סיבעי לך אליבא דמחן דלחח יש ביטול. ואע"ג דלחן אופקין מ"ו מי אחרת התם הו' דלי בעו לערובי ע"י מערבי ואע"ג דתרתי ליכא חלח מיהא איכא אל' הכה דלחח חלח ליכא לא ח' דלחח מדלחח לא קפיד חלח נמי לא קפיד: אין מבטלין. דלחח מיהא נענין: מה נכרי בשבת. הכה נמי בעא מניה ע"י שרלח'ס ונכרי הדריס בחלח ולא שכרו ולא עירובי ומת נכרי בשבת מהו לבטל זה לזה: אליבא דר"ד. לעיל בפירקין (דף סה:) היכא דלחח נכרי בשבת שוכרין הימנו ואח"כ מבטלין לא תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

דהכא בלחח בשבת ומת בשבת אי"י וכן משמע הלשון דקאמר כי תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

דהכא בלחח בשבת ומת בשבת אי"י וכן משמע הלשון דקאמר כי תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

סו.

שכח אחד מבני חיצונה ולא עירב עמחן. כהא מודה שמואל דמבטלי בני חילונה לבני פנימית אומר רשות שנה לן לחוק ע"י הרגל עירובין משום דלמח לה לתקוני שחפחין ולא לעשותי והכי מפרש בשיליה פירקין [ועי':] והאי דבעינן ביטול אליבא דרבי עקיבא אומר רנא למילתיה דלי לרבנן בלאו ביטול נמי אומר לה

פנימית הכי ועקרה לה לעירוב משום דמעותי זה אל' ר"ע אומר דבעי' לבטולי בשיליה פירקין [נסן] וכל שכן כן פנימית ליכא למימר הכי דלעטל לבני פנימית ומיחוד דשא ומשמש (א) דלחח מ"ו למימר לתקוני שחפחין ולא לעשותי שחי' מחילת העיוות ע"י כן פנימית נה: כמחן כ"ר אליעזר. רנא קא מחדר ליה לרב הונא כמחן קאמרת למילחן כ"ר ר"א דלחח אינו לרין כ"ר. בשיליה עושין פסיו' אוקימנא הכי: מפנימיתא דרב שמש. שחי' משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה: לו ממשה על משנה וירא לו למחל' מפלפוליה. חרין וסכר' היה ביומא ועמוק בשילוחיו: וקפסוס. סתמו ר"ר' מחלן ומחלן ונשאר לפני ב' דבמים כח' שר' שבמים פתוחות לה: סכו. שיטלן זה רשותו לזה וירא מותר להוליד מניסו לכלן דלחח קיי"ל בפירקא מנינא (דף כ.) כל מחליות העשות בשבת בין שבוגר בין במזיד שמה מחלית וכו' הכה דנכרים עבדו: אליבא דמחן דלחח אין ביטול רשות מחל' לחלח. ואוקימנא (א) טעמא משום דלחן אופקין (ו) אין מבטלין ואע"ג דלי בעו לערובי הו' מערבי אלמא תרתי נענין אופקין ומערבין: לא סיבעי לך. דכ"ש דהכא לא הו' ולא הו' דלחח הו' אופקין זה על זה אחרת ולא תורת עירובי היתא לכלן: כי סיבעי לך אליבא דמחן דלחח יש ביטול. ואע"ג דלחן אופקין מ"ו מי אחרת התם הו' דלי בעו לערובי ע"י מערבי ואע"ג דתרתי ליכא חלח מיהא איכא אל' הכה דלחח חלח ליכא לא ח' דלחח מדלחח לא קפיד חלח נמי לא קפיד: אין מבטלין. דלחח מיהא נענין: מה נכרי בשבת. הכה נמי בעא מניה ע"י שרלח'ס ונכרי הדריס בחלח ולא שכרו ולא עירובי ומת נכרי בשבת מהו לבטל זה לזה: אליבא דר"ד. לעיל בפירקין (דף סה:) היכא דלחח נכרי בשבת שוכרין הימנו ואח"כ מבטלין לא תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

שכח אחד מבני חיצונה ולא עירב עמחן. כהא מודה שמואל דמבטלי בני חילונה לבני פנימית אומר רשות שנה לן לחוק ע"י הרגל עירובין משום דלמח לה לתקוני שחפחין ולא לעשותי והכי מפרש בשיליה פירקין [ועי':] והאי דבעינן ביטול אליבא דרבי עקיבא אומר רנא למילתיה דלי לרבנן בלאו ביטול נמי אומר לה פנימית הכי ועקרה לה לעירוב משום דמעותי זה אל' ר"ע אומר דבעי' לבטולי בשיליה פירקין [נסן] וכל שכן כן פנימית ליכא למימר הכי דלעטל לבני פנימית ומיחוד דשא ומשמש (א) דלחח מ"ו למימר לתקוני שחפחין ולא לעשותי שחי' מחילת העיוות ע"י כן פנימית נה: כמחן כ"ר אליעזר. רנא קא מחדר ליה לרב הונא כמחן קאמרת למילחן כ"ר ר"א דלחח אינו לרין כ"ר. בשיליה עושין פסיו' אוקימנא הכי: מפנימיתא דרב שמש. שחי' משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה: לו ממשה על משנה וירא לו למחל' מפלפוליה. חרין וסכר' היה ביומא ועמוק בשילוחיו: וקפסוס. סתמו ר"ר' מחלן ומחלן ונשאר לפני ב' דבמים כח' שר' שבמים פתוחות לה: סכו. שיטלן זה רשותו לזה וירא מותר להוליד מניסו לכלן דלחח קיי"ל בפירקא מנינא (דף כ.) כל מחליות העשות בשבת בין שבוגר בין במזיד שמה מחלית וכו' הכה דנכרים עבדו: אליבא דמחן דלחח אין ביטול רשות מחל' לחלח. ואוקימנא (א) טעמא משום דלחן אופקין (ו) אין מבטלין ואע"ג דלי בעו לערובי הו' מערבי אלמא תרתי נענין אופקין ומערבין: לא סיבעי לך. דכ"ש דהכא לא הו' ולא הו' דלחח הו' אופקין זה על זה אחרת ולא תורת עירובי היתא לכלן: כי סיבעי לך אליבא דמחן דלחח יש ביטול. ואע"ג דלחן אופקין מ"ו מי אחרת התם הו' דלי בעו לערובי ע"י מערבי ואע"ג דתרתי ליכא חלח מיהא איכא אל' הכה דלחח חלח ליכא לא ח' דלחח מדלחח לא קפיד חלח נמי לא קפיד: אין מבטלין. דלחח מיהא נענין: מה נכרי בשבת. הכה נמי בעא מניה ע"י שרלח'ס ונכרי הדריס בחלח ולא שכרו ולא עירובי ומת נכרי בשבת מהו לבטל זה לזה: אליבא דר"ד. לעיל בפירקין (דף סה:) היכא דלחח נכרי בשבת שוכרין הימנו ואח"כ מבטלין לא תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

שכח אחד מבני חיצונה ולא עירב עמחן. כהא מודה שמואל דמבטלי בני חילונה לבני פנימית אומר רשות שנה לן לחוק ע"י הרגל עירובין משום דלמח לה לתקוני שחפחין ולא לעשותי והכי מפרש בשיליה פירקין [ועי':] והאי דבעינן ביטול אליבא דרבי עקיבא אומר רנא למילתיה דלי לרבנן בלאו ביטול נמי אומר לה פנימית הכי ועקרה לה לעירוב משום דמעותי זה אל' ר"ע אומר דבעי' לבטולי בשיליה פירקין [נסן] וכל שכן כן פנימית ליכא למימר הכי דלעטל לבני פנימית ומיחוד דשא ומשמש (א) דלחח מ"ו למימר לתקוני שחפחין ולא לעשותי שחי' מחילת העיוות ע"י כן פנימית נה: כמחן כ"ר אליעזר. רנא קא מחדר ליה לרב הונא כמחן קאמרת למילחן כ"ר ר"א דלחח אינו לרין כ"ר. בשיליה עושין פסיו' אוקימנא הכי: מפנימיתא דרב שמש. שחי' משניות סדורות לו וירא רב חסדא שלא יקשה: לו ממשה על משנה וירא לו למחל' מפלפוליה. חרין וסכר' היה ביומא ועמוק בשילוחיו: וקפסוס. סתמו ר"ר' מחלן ומחלן ונשאר לפני ב' דבמים כח' שר' שבמים פתוחות לה: סכו. שיטלן זה רשותו לזה וירא מותר להוליד מניסו לכלן דלחח קיי"ל בפירקא מנינא (דף כ.) כל מחליות העשות בשבת בין שבוגר בין במזיד שמה מחלית וכו' הכה דנכרים עבדו: אליבא דמחן דלחח אין ביטול רשות מחל' לחלח. ואוקימנא (א) טעמא משום דלחן אופקין (ו) אין מבטלין ואע"ג דלי בעו לערובי הו' מערבי אלמא תרתי נענין אופקין ומערבין: לא סיבעי לך. דכ"ש דהכא לא הו' ולא הו' דלחח הו' אופקין זה על זה אחרת ולא תורת עירובי היתא לכלן: כי סיבעי לך אליבא דמחן דלחח יש ביטול. ואע"ג דלחן אופקין מ"ו מי אחרת התם הו' דלי בעו לערובי ע"י מערבי ואע"ג דתרתי ליכא חלח מיהא איכא אל' הכה דלחח חלח ליכא לא ח' דלחח מדלחח לא קפיד חלח נמי לא קפיד: אין מבטלין. דלחח מיהא נענין: מה נכרי בשבת. הכה נמי בעא מניה ע"י שרלח'ס ונכרי הדריס בחלח ולא שכרו ולא עירובי ומת נכרי בשבת מהו לבטל זה לזה: אליבא דר"ד. לעיל בפירקין (דף סה:) היכא דלחח נכרי בשבת שוכרין הימנו ואח"כ מבטלין לא תיבעי לך: השא' תרתי עבדין. ולא דמיא להאיא דלעיל' דהכא אי בעי מיגר ועירובי מחלח מ"ו עבדי: והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

והמונא אומר אין מבטלין. כיון דלי בעו עירובי מחלח לא מ"ו עבדי בלא שכיחות אין ביטול אלא במקום עירוב: כההא ניחא ליה. משום דהכא אירחא טפי ממנחי: דאולפנא. אפי'

עין משפט
ג' מצוה

לח א מ"י פ"ב מהל'
פירקין הלכה ז'
טו"ש"ס א"ר' ס"י שבת
פירקין:
לכ ב מ"י ס"ס ה' יג
ופתח ס"ס טו"ש"ס
א"ר' ס"י שבת:
ב ג מ"י פ"ה מהל'
פירקין הלכה ז'
טו"ש"ס א"ר' ס"י שבת:
ר' ניסים גאון

בסאן כ"ר אליעזר דאמר
אין צריך לבטל שנות לכל
אחר ואחר. אבא ב' קא
אמיתא ברבנן. עיקר דבריו
שלה אליעזר בסוף פרק
עירובין פסין. דהנן אמר ר'
אליעזר שמעתי מר'
אליעזר שאפי' ר'א כביח
כור. וכן שמעתי ממנו
אנשי חצר שישב אחד
ועל ולא עירב ביתו אסור
מלהכניס ומלהוציא לו
ולחם. ופירקין לא קשיא
הא ר' אליעזר הוא אבא רבנן,
כשמצאנו לומר לרבינו ר'
אליעזר המבטל רשות
חיצו לרשות ביתו נמי
ביטול. לרבנן חלוקה
רשות חצרו רשות ביתו
לא ביטול.

רבינו חננאל

רב חסדא כי הו' פגע
ברב ששת הוה [מרחש]
[מרחש] שפוחית. למחרת
היה מתירא ממנו ששא
ישאלנו פתחייא דהוה
בידיה. ורב ששת הוה
גופיה מפלפוליה דרב
חסדא. ששא ישאלנו. בעא
מניה רב חסדא מרב ששת
שתי חצירות בשני צדי
רשות הרבים והקיפוס גוים
מחיצה בשבת. אליבא דר'
יוחנן דאמר כי ביטול
מחצ' לחצר מהו. מחצא
לחברתה הוא דאמר,
דכיון דארכיב לערובי
מאתמול הוה מצי מערב,
בטולי השתא מצי בטיל
אבל הכא בדיקוסין גוים
מחיצתו בשבת ארכיב
לערובי מאתמול לא מצי
מערב. בטולי השתא נמי
לא מצי מבטלי. או דילמא
לא שניא. א"ל אין מבטלין.
תוב בעא מניה מת גוי
בשבת מהו. אליבא דר'
יוחנן לא תיבעי לך השתא
שוכרין ומבטלין עבדי ליה
בשבת לחני תרתי. דהוא
מבטלין אי לא תיבעי. כי
תיבעי לך אליבא דשמואל
דאמר אין שוכרין מאי.
תרתי הוא ולא עבדי,
אבל הכא בחצר דהוה
ב' דירוי' ישראלים הרבה
וגו'. ואמר עליהו גוי
ולא עירובי. דהוא אין
עירוב מוטיל במקום גוי
בשבת. ונשחלקה רשותו
ונשחלקה ישראלים. מהו
שיבטל אחד ורשותו יהא
האחר מותר לטבולי. א"ל
(אביי) [רב ששת] אי
אומר מבטלין. והמונא
אומר אין מבטלין. אסר
רב יהודה אמר שמואל
גוי שיש לו אפי' פתח
ד' פסחים על ד' פסחים
פתח מחצירו לביקעה.
כבר טילק רשותי מכל
המבוי. ואפילו הוא מנסה
לח'.

